

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 324

din data de ____2011

privind soluționarea contestației nr._.2011 formulată de
S.C X S.R.L. Brăila,
înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._.2011

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr._.2011, înregistrată sub nr._.2011, asupra contestației nr._.2011 formulată de S.C. X S.R.L. Brăila, împotriva Deciziei de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

S.C. X S.R.L., cu sediul în Brăila, str_ nr._, bl._, sc._, et._ ap._ este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Brăila sub nr.J09/_ , are CUI RO _ și este reprezentată legal de dl._ administrator, care a semnat și a aplicat amprenta ștampilei societății comerciale, în original.

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală și privește suma totală de **_lei**, din care:

- **_lei**, reprezentând diferență T.V.A.
- **_lei**, reprezentând accesorii (majorări de întârziere + penalități de întârziere) aferente T.V.A.

Analizând **termenul de depunere al contestației**, D.G.F.P. Județul Brăila constată că Decizia de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a fost comunicată contestatoarei în data de **_.2011**, cu adresa nr._.2011, când reprezentantul societății a confirmat primirea prin semnătură, înscriind „Am primit un exemplar_.2011”, iar contestația nr._.2011 a fost transmisă la Activitatea de Inspecție Fiscală, prin poștă, în data de **_.2011**, ulterior înregistrată la organul fiscal sub nr._ 2011.

Prin urmare, se constată că acțiunea în calea administrativă de atac a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G.

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, D.G.F.P. Județul Brăila concluzionează că sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare și că este investită să soluționeze contestația pe fond.

I. Prin contestația nr._.2011, S.C. X S.R.L. a menționat că formulează acțiune împotriva Deciziei de impunere nr._.2011, privind suma de _lei, reprezentând diferență T.V.A. și _lei, reprezentând majorări de întârziere aferente T.V.A., solicitând „anularea lor având în vedere următoarele motive:”.

Nu am putut prezenta contractul de prestări servicii de consultanță în domeniul relațiilor publice și al comunicării, motivând organelor de control că nu „găsesc contractul dintre S.C. Y S.R.L. și subscrisa”, solicitând o păsuire pentru a-l căuta.

În acest sens societatea comercială depune în susținere la contestație, contractul nr._.2008 încheiat cu S.C. Y S.R.L., „reprezentând prestările de servicii ce s-au efectuat” pe care l-a „găsit” ulterior controlului efectuat de organele de inspecție fiscală.

Totodată, prin contestație s-a menționat și că „nu poate fi pusă în sarcina societății” faptul că S.C. Y S.R.L. „nu și-a declarat operațiunile financiar contabile organelor administrative fiscale.”

Privind neadmiterea la deducere de către organele de inspecție fiscală a facturilor de achiziții bunuri de consum reprezentând „mașină de spălat și aparat de tuns etc”, contestatoarea precizează că acestea sunt ”necesare societății datorită obiectului de activitate” al acesteia.

În final, se solicită admiterea contestației și suspendarea plății sumelor înscrise în decizia de impunere nr._.2011.

II. 1. Prin Decizia de impunere nr._.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, organul fiscal a stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. o diferență de T.V.A. în sumă de _lei și accesorii aferente (majorări și penalități de întârziere) în sumă de _lei.

În acest context, în decizie, la motivele de fapt, organul de inspecție fiscală a menționat că din verificarea modului în care agentul economic a beneficiat de rambursarea cu control ulterior a soldului sumei negative de T.V.A. înregistrat în deconturile de T.V.A. depuse în

perioada _2008 – _2010, au stabilit o T.V.A. suplimentară ca urmare a constatării următoarelor deficiențe:

- deconturile privind T.V.A. nu au fost întocmite corect pe baza datelor din evidența contabilă, astfel în Decontul privind T.V.A. nr._2010 aferent trimestrului _2010 agentul economic a declarat T.V.A. colectată mai mare cu suma de _lei față de T.V.A. colectată înscrisă în jurnalul pentru vânzări, iar în perioada _2009 – _2010 a declarat T.V.A. deductibilă mai mare cu suma totală de _ lei față de T.V.A. deductibilă înscrisă în jurnalul pentru cumpărări;

- agentul economic a dedus T.V.A. în sumă totală de _lei (aferent unei baze impozabile de _lei), înscrisă în documente primare justificative, achiziții care nu au caracter de investiții pregătitoare necesare activității economice, având în vedere că obiectul de activitate este „activități de realizare a soft-ului la comandă (software orientat client)” și nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Prin urmare, organul de inspecție fiscală a menționat că T.V.A. stabilită suplimentar este în sumă de _lei, din care: - _lei prin declarare eronată și _lei T.V.A. neadmisă la deducere.

Pentru T.V.A. stabilită suplimentar organul de inspecție fiscală a calculat majorări de întârziere și penalități de întârziere, potrivit legii, în sumă totală de _lei.

2. Prin Raportul de inspecție fiscală nr._2011, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere mai sus detaliată, organul de inspecție fiscală a menționat, referitor la T.V.A. colectată, că s-au constatat deficiențe cu privire la modul de întocmire a Deconturilor privind T.V.A., respectiv în decontul nr._2010, aferent trimestrului _2010, agentul economic a declarat T.V.A. colectată în sumă de _lei, mai mult cu suma de _lei față de T.V.A. colectată înscrisă în jurnalul de vânzări, în sumă de _ lei.

Referitor la T.V.A. deductibilă, prin raport s-a menționat că, în perioada _2009 – _2010, s-au constatat deficiențe cu privire la modul de întocmire de către S.C. X S.R.L. Brăila a Deconturilor privind T.V.A., în sensul că agentul economic a declarat T.V.A. deductibilă mai mare cu suma totală de _ lei față de T.V.A. deductibilă înscrisă în jurnalul pentru cumpărări.

Totodată, s-a menționat și faptul că, urmare a verificării efectuate nu s-a admis la deducere T.V.A. în sumă totală de _lei aferentă unei baze impozabile de _lei, consecință a următoarelor deficiențe:

- în luna octombrie 2008, S.C. X S.R.L. Brăila a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă de __lei din factura fiscală nr._2008 emisă de S.C. _S.R.L._, reprezentând achiziție de jocuri și aparat de tuns;

- în perioada octombrie – decembrie 2008, S.C. X S.R.L. Brăila a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă de _lei din factura fiscală nr._2008, de _lei din

factura fiscală nr._.2008 și de _lei din factura fiscală nr._.2008, emise de S.C _S.R.L._, reprezentând prestări de servicii care nu se justifică prin faptul că nu se face dovada obiectivă că aceste prestări pot fi utilizate în legătură cu serviciile pe care agentul economic le livrează către persoane impozabile;

- în luna _2008, S.C X S.R.L. Brăila a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă de _lei din factura fiscală nr._.2008 emisă de S.C. _S.A._, reprezentând achiziție mașină de spălat.

În condițiile acestor constatări, organul de inspecție fiscală a menționat că agentul economic a încălcat prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care a procedat la diminuarea bazei de impozitare a T.V.A. cu suma de _lei cu o taxă aferentă de _lei, sumă ce nu a fost admisă la deducere, rezultând o T.V.A. suplimentară de plată de _lei (_lei, datorită nerespectării legislației fiscale –_lei, influență prin declarare eronată de contribuabil).

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. Brăila datorează bugetului de stat suma totală de _lei, din care: _lei, reprezentând diferență T.V.A. și _lei, reprezentând accesorii (majorări de întârziere + penalități de întârziere) aferente T.V.A., în condițiile în care societatea comercială nu a respectat prevederile legale aplicabile spețelor analizate.

În fapt, în data de_.2011, Activitatea de Inspecție Fiscală a întocmit la S.C. X S.R.L. Raportul de inspecție fiscală nr._, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr._.2011, prin care s-a menționat că s-au constatat deficiențe cu privire la modul de întocmire a Deconturilor privind T.V.A., respectiv în decontul nr._ 2010, aferent trimestrului _2010, agentul economic a declarat T.V.A. colectată în sumă de _lei, mai mult cu suma de _lei față de T.V.A. colectată înscrisă în jurnalul de vânzări, în sumă de _lei, precum și faptul că, în perioada_.2009 –_2010, agentul economic a declarat T.V.A. deductibilă mai mare cu suma totală de _ lei față de T.V.A. deductibilă înscrisă în jurnalul pentru cumpărări.

Totodată, s-a menționat și că, urmare a verificării efectuate nu s-a admis la deducere T.V.A. în sumă totală de _lei, ca urmare a constatării faptului că în luna _2008, S.C X S.R.L. Brăila a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă de _lei din factură fiscală emisă de S.C. _S.R.L._, reprezentând achiziție de jocuri și aparat de tuns, că în perioada _2008, a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă totală de _lei din facturi fiscale emise de S.C.

_S.R.L., reprezentând prestări de servicii nejustificate, iar în luna _2008, S.C. X S.R.L. Brăila a dedus în mod eronat T.V.A. în sumă de _ lei din factură fiscală emisă de S.C. _S.A._, reprezentând achiziție mașină de spălat.

În acest context, organul de inspecție fiscală a menționat că agentul economic a încălcat prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care a procedat la diminuarea bazei de impozitare a T.V.A. cu suma de _ lei cu o taxă aferentă de _ lei, sumă ce nu a fost admisă la deducere, rezultând o T.V.A. suplimentară de plată de _ lei (_ lei, datorită nerespectării legislației fiscale –_, prin declarare eronată).

Împotriva deciziei de impunere S.C. X S.R.L. Brăila a formulat contestație prin care a motivat că nu a putut prezenta organelor de control contractul nr._.2008 încheiat cu S.C._S.R.L., de prestări servicii de consultanță în domeniul relațiilor publice și al comunicării, contract pe care l-a depus în susținere la contestație „găsindu-l”.

Totodată, privind neadmiterea la deducere de către organele de inspecție fiscală a facturilor de achiziții bunuri de consum reprezentând „mașină de spălat și aparat de tuns etc”, contestatoarea precizează că acestea sunt „necesare societății datorită obiectului de activitate” al acesteia.

În drept, se rețin, în structură, următoarele:

Privind T.V.A. deductibilă aferentă achizițiilor de jocuri, aparat de tuns și mașină de spălat, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(1) și alin.(2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Față de cadrul legal menționat, de actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila reține că S.C. X S.R.L. Brăila a achiziționat în perioada _2008 o serie de bunuri, respectiv jocuri, aparat de tuns și mașină de spălat, pentru care a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de _ lei.

Astfel, având în vedere că obiectul de activitate al societății comerciale este “Activități de realizare a soft-ului la comandă (software orientat client) cod CAEN 6201”, D.G.F.P. Județul Brăila constată că bunurile mai sus menționate prin însăși natura lor nu aveau cum să fie utilizate de societatea comercială pentru obținerea de venituri impozabile, astfel încât taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării acestora, ce

nu au fost folosite de S.C X S.R.L. Brăila în folosul operațiunilor sale taxabile, nu poate fi nicicum dedusă, potrivit legii.

Pe cale de consecință, D.G.F.P. Județul Brăila constată că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere T.V.A. în sumă de _ lei, aferentă achiziționării de jocuri, aparat de tuns și mașină de spălat.

Nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei precizarea contestatoarei că bunurile “de consum” au fost “necesare societății datorită obiectului de activitate”, deoarece aceasta nu a demonstrat cum anume un bun ca jocuri, aparat de tuns sau mașină de spălat poate fi utilizat în scopul obținerii de venituri din activitatea de realizare a soft-ului la comandă.

De altfel, este evident faptul că indiferent din ce punct de vedere analizăm deducerea privind aceste bunuri nu este posibil a se stabili o legătură între ele și realizarea softului la comandă.

Privind prestările de servicii realizate de S.C S.R.L. sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Totodată, potrivit prevederilor pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul prestărilor de servicii acestea trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului, prestarea efectivă a serviciilor justificându-se prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate. Totodată, contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Față de cadrul legal menționat, de actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila reține că pentru justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată în cazul prestărilor de servicii, persoana impozabilă trebuie să dovedească că aceste servicii au fost efectiv prestate, respectiv să dovedească prin situații de lucrări, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, după caz, că serviciile facturate, în baza cărora și-a exercitat dreptul de deducere, sunt în concordanță cu obligațiile prevăzute în contract.

Astfel, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, pe de o parte, între S.C. X S.R.L. Brăila și S.C. _S.R.L. _s-a încheiat contractul de prestări servicii nr._2008 care nu cuprinde date referitoare la tarifele percepute

pentru fiecare tip de serviciu ce va fi prestat și nu cuprinde defalcarea cheltuielilor pe întreaga perioadă de desfășurare a lucrărilor. Mai mult, obiectul contractului, în speță serviciile ce trebuiau efectuate, este vag și anume: “reprezentarea societății în relațiile cu terții, administrații financiare, primării și beneficiari ai societății”, aspecte care fac imposibilă o delimitare clară a serviciilor contractate și implicit a necesității lor în scopul realizării obiectului de activitate.

Pe de altă parte facturile fiscale în baza cărora S.C. X S.R.L. Brăila a procedat la deducerea T.V.A. în sumă totală de lei nu au avut la baza emiterii lor un raport de lucru sau un studiu de fezabilitate care să justifice legalitatea facturării și implicit a deducerii taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, se reține faptul că, potrivit prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „La stabilirea sumei unui impozit sau taxă, ..., autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic ...”.

Prin urmare, autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil.

Astfel, în speță, contrar susținerilor S.C. _S.R.L. Brăila, simpla achiziție a unui serviciu pe numele acesteia, justificată prin contract și facturi, nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a serviciului achiziționat.

De altfel, și Jurisprudența Curții Europene de Justiție impune obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 JR, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a T.V.A. și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de T.V.A. iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă.

În acest context, pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, mai precizează că pentru a deduce cheltuielile și implicit T.V.A. aferentă serviciilor contractate contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Mai mult, în aceeași ordine de idei, la paragraful 23 din speța C-110/94 Inzo, se face trimitere la paragraful 24 a speței C-268/83 R, unde

Curtea a stabilit că este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și că art.4 din Directiva a VI -a (în prezent Directiva 112/2006/CE) nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină necesitatea achiziționării serviciului în scopul realizării operațiunilor taxabile.

Este evident că jurisprudența comunitară prevede că exercitarea dreptului de deducere a T.V.A. de către persoanele impozabile nu trebuie confundată cu justificarea (demonstrarea) exercitării acestui drept în cadrul controalelor fiscale ulterioare, persoanele impozabile având obligația de a justifica cu dovezi obiective, că serviciile achiziționate sunt în interesul desfășurării activității economice.

Ca atare, obligația prezentării de dovezi obiective, pentru demonstrarea intenției declarate a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achiziții, nu reprezintă o cenzurare asupra oportunității dezvoltării unei afaceri de către persoana respectivă, în condițiile în care legislația fiscală și jurisprudența obligă acea persoană să-și justifice dreptul de deducere a T.V.A.

Prin urmare, atât timp cât S.C. X S.R.L. Brăila nu a fost în măsură să probeze, cu documente justificative, necesitatea serviciilor facturate de S.C. _ S.R.L. _, se constată că, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a procedat la neacceptarea la deducere a sumei de _lei.

Privind T.V.A. înscrisă eronat în deconturile depuse la organul fiscal teritorial (avută în vedere datorită influenței generate asupra neadmiterii la deducere a sumei de _lei), în speță sunt aplicabile prevederile art.156² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“Decontul de taxă

ART. 156²

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.”

Având în vedere cadrul legal menționat, precum și actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila constată

că, în situația în care societatea comercială a completat eronat, în perioada 2009 – 2010, decontul de taxă pe valoarea adăugată, în sensul că agentul economic a declarat T.V.A. deductibilă mai mare cu suma totală de lei față de T.V.A. deductibilă înscrisă în jurnalul pentru cumpărări, în mod corect și legal organul de inspecție a procedat la diminuarea T.V.A. deductibilă cu această sumă.

De asemenea, organul fiscal a procedat în mod corect și legal și cu privire la declararea eronată a T.V.A. colectată cu suma de lei.

Pe cale de consecință, contestația formulată de S.C. X S.R.L. Brăila împotriva Deciziei de impunere nr. 2011, privind suma totală de lei, din care: lei, reprezentând diferență T.V.A. și lei, reprezentând accesorii (majorări de întârziere + penalități de întârziere) aferente T.V.A., se privește ca **neîntemeiată** urmând a fi **respinsă ca atare**.

În altă ordine de idei, referitor la motivul invocat în acțiune, privind înscrierea greșită a domiciliului fiscal al subscrisei în actele administrativ fiscale, trebuie subliniat faptul că, societatea comercială avea obligația actualizării datelor personale, prin depunerea formularului 050, prevăzut de lege.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.210 și art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L., cu sediul în Brăila, str. nr. bl. sc. et., ap.- pentru suma totală de lei, din care: lei, reprezentând diferență T.V.A. și lei, reprezentând accesorii (majorări de întârziere + penalități de întârziere) aferente T.V.A., înscrisă în Decizia de impunere nr. 2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92 /2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Tribunalul Brăila, în temeiul art.218 alin.(2) din același act normativ, în termen de 6 luni de la data comunicării.